

Tað var ein stór og spent áhoyraraðing, sum savnaðist á kunningarfundum í Saga Café, tá farið varð av Havnini

Myndir: Leo Poulsen

Ein framúr kvæðatúrur

Tað man hava verið sjáldan, at ferðafólk hava verið so væl nøgd við eitt tiltak, sjum kvæðagestirnir hava verið eftir túrin til Seyðisfirðar

Leo Poulsen

Starvsfólk og ikki minst fyriskiparar eru undirdýkt ó rósandi orðum frá stak væl nøgdum kvæðagestum. Og sigast má, at túrurin gjørdist framúr.

Eftir ein kunnandi fund í Saga Café, sum varð hildin meðan Norröna legði frá landi, varð farið upp á gólv – ella kanska dúrk – beinanvegin. Og síðani hugnaðu fólk sær óført aftut við tónum hjá Kim Hansen ella teimum báðum harmonikumonnunum, Regin Jacobsen og Hákun Andrias Hansen.

Norröna legði at á Seyðisfirði týsmorgunin, og næstan við tað sama var farið á útferð. Seks bussar vóru, og triggir fóru til Eskifjørðin og hinir triggir til Skriðuklaustur. Dagin eftir býttu bussarnir so um rutu.

Tveir sera áhugaverdir fyrilestrar vórðu hildnir hesi bæði kvöldini. Týskvöldið var tað Rasmus Joensen,

formaður í Sláið Ring, sum eisini hevði verið við til at skipa fyri túrinum, sum greiddi frá um søguna hjá Gretti, og tá fyrilesturin var liðugur, skipaði Dávur Emil Samuelsen í Vík Grettiskvæðið.

Mikudagin var tað so Hanus Kamban, sum helt fyrilestur um runsivalsstríðið, sum síðani varð kvæðið. Skipari her var Regin Eikholm.

Seyðarhøvd og knettir

Smyril Line hevur lagt seg eftir at betra um matin, og tað merktist væl á fólki, tí fleiri høvdu á munni, hvussu góður hann var. Og mikukvöldið varð gjørt nakað heilt serligt burtur úr, tá bordreitt var í buffet'ini við serligum føroyskum mati. Har var bæði seyðarhøvd við kókaðari rót, knettir og saltkjøt. Og so fingi fegnu kvæðagestirnir eisini durasnaps til buffet'ina øll trý kvöldini.

So tað vóru væl upplagdir gestir, sum eftir matin settu

seg aftur í kafeina at lurta eftir fyrilestrunum.

Tey klappaðu

Longu á kunningarfundinum seinna partin mánadagin varð sagt, at kvæðafólk vóru góð at fáast við. Og har gekk sjón fyri søgn, tí seinasta kvöldið heittu starvsfólkini á leiðsluna um at sleppa at klappa fyri gestunum.

Tað sluppu tey sjálvandi, so tey stóðu loið við lið á dansigólvinum og klappaðu at kvæðagestumum.

Fólk kendu eisini á sær, at starvsfólkini vóru serstakliga fryntlig og fyrkomandi.

Hetta er ein túrur, sum er fyriskipaður til UG úr enda í annan. Alt hevur verið av allarbasta slag, og fyrirreikararnir og starvsfólkini eiga stórt rós uppiborið fyri tað, segði Ingeborg Vinther, tá vit spurdu hana.

Eg og maðurin ivaðust onga løtu, tá vit frættu um túrin, og vit teknaðu okkum til við tað sama. Og verður skipað fyri einum líknandi

túri komandi heyst, so melda vit okkum aftur beinanvegin, sigur Ingeborg Vinther.

Nógv kvæðið

Tað gjørdust sjálvandi trý long danskvöld, og høvudskvæðini vóru sum longu nevnt Grettiskvæðið og Runsivalsstríðið. Men har vóru sanniliga nógv onnur kvæði og vísur havdar á gólvi.

Sum onkur nevndi tað, at tað var undrunarvert, at so nógv varð havt á gólvi, og einki varð kvæðið upp í saman.

Har vóru long kvæði sum eitt nú Jákup á Møn og Grindavísan, og har vóru stuttir tættir sum Føroyingar, sum her nú koma saman. Og onkuntíð gekk dansurin so væl, at fleiri valdu bert at sita og njóta góða dansin.

Eisini vísti tað seg at rigga av tí allarbasta at kvæða í Saga Café, og at plássíð ikki var so ríkiligt, gjørdi bara ringin og dansin tað betri.

leo@socialurin.fo